

มหานิพราตรีเป็นอนุสรณ์ที่ถูกต้องของสรีระของการศึกษาเล่าเรียน

วันนี้ ผู้ประทานความรู้ ผู้ประทานโชค ผู้ประทานพรและพลังทั้งหมด ผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่ทำให้ทุกคนเต็มไปด้วยพลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดได้มาพบกับลูกๆที่เป็นที่รักที่สุดที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอและใกล้ชิดของท่าน การพบปะเหล่านี้กลายเป็นอนุสรณ์ที่มีการเฉลิมฉลองเป็นครั้งคราวเป็นเทศกาล เทศกาลทั้งหมดที่เฉลิมฉลองด้วยชื่อที่แตกต่างกันเป็นครั้งเป็นคราวเป็นอนุสรณ์ของการพบปะที่แสนหวานและกระตือรือร้นของพ่อกับลูกๆในเวลาปัจจุบัน; ซึ่งนำไปใช้ในรูปแบบของเทศกาลในอนาคต ในเวลานี้แต่ละช่วงเวลาของแต่ละวันของลูกๆที่สูงส่งที่สุดคือการอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่ยุคทองแดงผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาได้ทำให้ชีวิตทางจิตในยุคบรรจบพบกันที่สิ้นนี้,ความสำเร็จทางจิตและประสบการณ์ทางจิตเป็นเทศกาลที่มีชื่อแตกต่างกัน ชีวิตนี้ในชาติเกิดเดิมนั้นของลูกกลายเป็นวิธีการของการจดจำระลึกถึงในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ! สิ่งมหัศจรรย์ที่สุดในเวลานี้คือลูกกำลังเฉลิมฉลองสิ่งนั้นในทางปฏิบัติและเวลานี้กำลังเฉลิมฉลองอนุสรณ์ความทรงจำของสิ่งนั้นซึ่งลูกสามารถเห็นได้ ตอนนี้ลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิต และภาพลักษณ์ก็ปรากฏอยู่ในเวลาเดียวกัน

ลูกแต่ละคนได้รับอะไรเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว? ลูกได้กลายเป็นอะไร? ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นได้อย่างไร? เวลานี้ลูกรู้จักอนุสรณ์ที่ถูกต้อน้อย่างชัดเจน และดวงชะตาของลูกใน 5000 ปี ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้และพอใจมากที่ได้เห็นว่าพวกเขาจดจำและกราบไหว้บูชาลูก และเล่าเรื่องราวในชีวิตของลูก พวกเขาไม่สามารถสร้างภาพลักษณ์ดั้งเดิมของลูกให้เหมือนได้ แต่สิ่งเหล่านั้นสัมผัสได้ด้วยความรักและศรัทธา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงสร้างภาพเหล่านั้นขึ้นมา ดังนั้นลูกเฉลิมฉลองชีพแฉกในทางปฏิบัติทุกวัน เพราะยุคบรรจบพบกันเป็นยุคแห่งการจุติลงมา (ของพระเจ้า) เป็นยุคของการทำงานที่สูงส่งและกิจกรรมที่สูงส่ง อย่างไรก็ตามลูกก็ยังเฉลิมฉลองอนุสรณ์ความทรงจำของวันนี้ภายในยุคที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดเฉลิมฉลองโดยการพบปะกันในขณะที่การเฉลิมฉลองของพวกเขาเป็นแค่การภาวนาหรือปลุกเรียกของพวกเขาเป็นการร้องเรียกหา ในขณะที่ของลูกได้มาซึ่งการบรรลุผล พวกเขาพูดว่า “มา”และลูกๆ พูดว่า “ท่านได้มาแล้ว เราได้พบท่านแล้ว” มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างอนุสรณ์ความทรงจำกับการปฏิบัติราวกับกลางวันและกลางคืน อันที่จริงนี่คือกลางวันของพ่อ พระเจ้าที่ไร้เดียงสา พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาหมายถึงผู้ประทานโดยไม่ต้องนับจำนวน โดยไม่ต้องเก็บบัญชีของสิ่งนั้น โดยทั่วไปแล้วจะมีบัญชีของการรับมากเท่ากับที่ลูกให้ ใครก็ตามที่ทำอะไรก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นตามนั้น นี่คือนิยาม อย่างไรก็ตามทำไมท่านจึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา? เพราะในเวลานี้ท่านไม่ได้เก็บบัญชีของการให้กับลูกเช่นเดียวกับที่ลูกให้ เป็นบัญชีของการได้รับหลายล้านเท่าสำหรับบัญชีเดียว ดังนั้นมันนับไม่ถ้วนใช่ไหม? มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างหนึ่งกับหลายล้านเท่า หลายล้าน(ปาดาม)ถูกกล่าวเนื่องจากเป็นคำสุดท้ายในการนับ (หลายล้าน = ปัทมา ปาดาม) พวกเขาเฉลิมฉลองเป็นเทศกาลของผู้ดูแลสมบัติที่มีค่าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่ให้โดยไม่ต้องนับ ลูกได้รับมากมายจนลูกเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ในเวลานี้ และลูกก็จะเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด และ 21 ชั่วโมง

ไม่มีใครสามารถให้การรับประกันสำหรับหลายๆชาติเกิดได้ ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่เพียงใด ก็ไม่มีใครสามารถ รับประกันที่จะทำให้พลังสมบัติของลูกเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์เป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นท่านคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาใช่ไหม? ในขณะที่มีความรู้อย่างเต็มเปี่ยม ท่านก็ยังคงไร้เดียงสา ด้วยเหตุนี้ท่านจึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ในความเป็นจริงถ้าท่านเก็บรักษาบัญชีไว้ ท่านสามารถรู้บัญชีของทุกความคิดและแต่ละความคิด อย่างไรก็ตามในขณะที่รู้ทั้งหมดนั้นท่าน กลายเป็นพระเจ้าที่ไร้เดียงสาเมื่อพูดถึงการให้ ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นลูกๆ ที่ไร้เดียงสาของพ่อ พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาใช่ไหม? ในด้านหนึ่ง ลูกเรียกท่านว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา และในอีกด้านหนึ่งลูกเรียกท่านว่าเจ้าผู้ดูแลสมบัติที่มีที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ดูว่าลูกเฉลิมฉลองอนุสรณ์นั้นได้ดีแค่ไหน! ผู้คนเหล่านั้นที่เฉลิมฉลองสิ่งนี้ก็ไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่ลูกรู้สิ่งนั้น ทั้งสรีระพิเศษของการศึกษาเล่าเรียนหลักในยุคบรรจบพบกันมีการเฉลิมฉลองในวันแห่งความทรงจำนี้ อย่างไรก็ตาม? ลูกได้รับการบอกมาก่อนหน้านี้ว่า ในวันของเทศกาลนี้จะมีการให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อจุดและหยดน้ำ จุดเป็นสัญลักษณ์ของวิชาแห่งการจดจำระลึกถึง นั่นคือโยคะ ในการจดจำระลึกถึง ลูกทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของจุดใช่ไหม? ดังนั้นจุดจึงเป็นสัญลักษณ์ของการจดจำระลึกถึง ส่วนหยดน้ำเป็นสัญลักษณ์ของหยดน้ำแห่งความรู้ต่างๆ

สัญลักษณ์ที่ให้กับวิชาของความรู้คือหยดน้ำ สัญลักษณ์ของดาร์นา(การสร้างสมคุณธรรมและความรู้)ในวันนี้คือการถือศีลตลอดเป็นพิเศษ ดังนั้นลูกถือศีลตลอด ในดาร์นาลูกมีความคิดมุ่งมั่น ดังนั้นลูกได้ให้คำปฏิญาณว่าลูกจะมีความอดทนและสำรวจตนภายในอย่างแนบเนียน ลูกให้คำปฏิญาณนี้ใช่ไหม? นี่เป็นสัญลักษณ์ของดาร์นาและสัญลักษณ์ของงานรับใช้คือ “จากรัน”(การตื่นตลอดทั้งคืน) ในความเป็นจริง ลูกทำงานรับใช้เพื่อปลุกผู้อื่นให้ตื่น การปลุกพวกเขาจากการนอนหลับไหลของความไม่รู้ เพื่อให้พวกเขาตื่นขึ้นมา และการปลุกพวกเขาเป็นงานรับใช้ของลูก ดังนั้นจากรันนี้เป็นสัญลักษณ์ของงานรับใช้ ดังนั้นทั้งสี่วิชาได้ครอบคลุมแล้วใช่ไหม? อย่างไรก็ตามพวกเขาเพียงแค่นำรูปแบบของสิ่งนี้ไปใช้ในทางกายภาพ ถึงอย่างไรก็ตามผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาก็มีความรักและศรัทธาแน่น และสิ่งซึ่งบอกของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริงคือไม่ว่าพวกเขาจะคิดอะไรพวกเขายังคงมั่นในความคิดนั้น ด้วยเหตุนี้พ่อจึงมีความรักต่อผู้เลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน อย่างน้อยพวกเขาก็ทำอนุสรณ์ของลูกดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวันนี้เช่นเดียวกับที่ลูกมีพิธีอุทิศตนซ้ำแล้วซ้ำเล่าที่นี้ในยุคบรรจบพบกัน และลูกยังคงเฉลิมฉลองสิ่งนี้เป็นรายบุคคลด้วยเช่นกัน ในทำนองเดียวกันอนุสรณ์ของการทำพิธีนี้ของลูกนี้ พวกเขาไม่ได้สังเวทตนเอง แต่พวกเขาสังเวทแพะ พวกเขามีเครื่องสังเวท ในความเป็นจริง บัพาดาห์พูดอย่างขบขันว่า เมื่อลูกอุทิศจิตสำนึกของ “ฉัน”(แม่ แม่) แล้วเท่านั้นที่ลูกสามารถอุทิศตนเองได้ นั่นคือลูกสามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมและทัดเทียมกับพ่อ ขั้นตอนแรกที่พอบราห์มาทำคืออะไร? ท่านเฉลิมฉลองพิธีอุทิศตนของ “ฉัน”และ”ของฉัน” นั่นคือในสถานการณ์ใดๆ แทนที่จะเป็น “ฉัน”ลูกจะได้ยินคำว่า “พ่อ”เสมอ ในภาษาธรรมชาติของท่าน ในภาษาปกติธรรมดาของท่าน ท่านไม่เคยพูดว่า “ฉัน” “باباกำลังทำให้ฉันทำสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าฉันกำลังทำ ไม่เลย بابากำลังทำให้ฉันเคลื่อนไหว ไม่ใช่ฉันที่กำลังพูดสิ่งนี้ ไม่เลย بابากำลังพูด” การมีความผูกพันยึดมั่นกับผู้ที่มิใช่ตัวจำกัดหรือสิ่งที่มีขีดจำกัดคือการมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” การอุทิศจิตสำนึกของ “ฉัน”และ”ของฉัน” เรียกว่าการสังเวท การสังเวทนี้หมายถึงการสังเวทที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้นนี่คือสิ่งซึ่งบอกของการอุทิศตน

بابาขอบคุณผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาสำหรับสิ่งหนึ่ง: ไม่ว่าจะเป็นบาร์ดหรือในประเทศอื่นๆ เพื่อที่จะกระจายคลื่นของความกระตือรือร้นในรูปแบบใด พวกเขาได้สร้างเทศกาลที่ดีมาก ไม่ว่าจะเป็นสองวันหรือเพียงแค่วันหนึ่งวัน อย่างน้อยคลื่นของความกระตือรือร้น (utsaah) ได้กระจายไป ด้วยเหตุนี้มันจึงถูกเรียกว่าเป็นเทศกาล (utsav) อย่างน้อยความสนใจของพวกเขาส่วนมากจะถูกดึงดูดไปหาพ่อเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ ดังนั้นลูกจะทำการพิเศษอะไรในวันพิเศษนี้? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อบางคนถือศีลตลอด พวกเขาทำสิ่งนั้นเพื่อความดี ในขณะที่ผู้ที่ไม่มีความกล้าหาญนั้นจะถือศีลตลอดเพียงแค่วันหนึ่งวันหรือเพียงแค่ช่วงระยะเวลาสั้นๆ จากนั้นพวกเขาก็หยุดถือศีลตลอดนั้น ลูกไม่ได้ทำสิ่งนี้ใช่ไหม? ในมูรบันเท้าของลูกไม่ได้อยู่บนพื้น ดังนั้นเมื่อลูกกลับไปยังดินแดนในต่างประเทศ ลูกจะลงมาสูดพื้นดิน หรือลูกจะยังคงอยู่เบื่องบนเสมอ? ลูกจะอยู่เบื่องบนเสมอและเพียงแค่งลงมาเพื่อมีการกระทำ หรือลูกจะกระทำในขณะที่อยู่ข้างล่างเสมอ? การอยู่เบื่องบนหมายถึงการอยู่ในสภาพที่อยู่เบื่องบน (สภาพที่สูงส่ง) ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องขึ้นไปข้างบนแล้วห้อยลงมาจากเพดาน มันหมายความว่ามารออยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงและมีการกระทำที่ธรรมดา นั่นคือลงมา (เพื่อกระทำ) ในขณะที่มีการกระทำที่ธรรมดาสภาพของลูกควรอยู่เบื่องบน นั่นคือควรจะสูงส่ง พ่อมาใช้ร่างกายที่ธรรมดา และท่านก็มีการกระทำที่ธรรมดาเท่านั้น ท่านพูดในลักษณะเดียวกับที่ลูกพูด ท่านเคลื่อนไหวในลักษณะเดียวกับที่ลูกเคลื่อนไหว ดังนั้นการกระทำนั้นจึงธรรมดา ร่างกายก็ธรรมดา แต่ในขณะที่ทำการกระทำที่ธรรมดา สภาพของท่านก็ยังคงสูง ในทำนองเดียวกันให้สภาพของลูกทุกคนสูงเสมอ

เช่นเดียวกับที่ลูกเรียกวันนี้ว่าวันแห่งการจุติลงมา ในทำนองเดียวกันทุกวันในอมฤตเวลา อย่าได้คิดว่าลูกมาจากการนอนหลับ แต่ลูกได้จุติลงมาจากดินแดนแห่งความสงบเพื่อที่จะมีการกระทำ ในตอนกลางคืนหลังจากที่มีการกระทำ จากนั้นลูกก็กลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ ผู้ที่จุติลงมาเพื่อแสดงการกระทำที่สูงส่ง พวกเขาไม่ได้ถูกกล่าววาลงมาเกิด แต่พวกเขาถูกกล่าววาลได้จุติลงมา การจุติลงมาคือเมื่อพวกเขาลงมาข้างล่างจากเบื่องบน ดังนั้นเมื่อมีการกระทำในสภาพนั้น แม้กระทั่งการกระทำที่ธรรมดาก็จะเปลี่ยนเป็นการกระทำทางจิต ผู้ที่รับประทานอาหาร(ไบจัน)ของพวกเขา ในขณะที่ลูกได้รับประทานบราห์มาไบจัน ดังนั้นมีความแตกต่างใช่ไหม? ลูกกำลังเคลื่อนไหวแต่ลูกกำลังเคลื่อนไหวอย่างเป็นเทวดานางฟ้า ลูกเคลื่อนไหวไปในสภาพที่เป็นแสงที่เบาสบาย ดังนั้นจึงเป็นกิจกรรมทางจิตทั้งหมดและการกระทำทางจิต ดังนั้นจึงไม่ใช่แค่วันนี้ที่เป็นวันแห่งการจุติลงมา แต่ยุคบรรจบพบกันนั้นเป็นวันของการจุติลงมา

ในวันนี้ลูกแสดงความยินดีกับบัพาดา แต่บัพาดาพูดว่า: ลูกก่อน ถ้าไม่ใช่สำหรับลูกๆ แล้ว ใครจะพูดว่า “พ่อ”? เป็นลูกที่เรียกพ่อว่า “พ่อ” ดังนั้นก่อนอื่นขอแสดงความยินดีกับลูกๆ ลูกทั้งหมดร้องเพลงวันเกิด: สุขสันต์วันเกิดให้กับท่าน บัพ

ดาดาก็พูดเช่นกันว่า สุขสันต์วันเกิดกับลูก ลูกๆได้แสดงความยินดีกับพ่อในวันเกิด และพ่อก็แสดงความยินดีกับลูกๆด้วย ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความยินดี(ให้กำลังใจ) การหล่อเลี้ยงของลูกทั้งหมดคืออะไร? ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความยินดีจากพ่อและครอบครัว ลูกกำลังร้องเพลง ร่ายรำ และได้รับการหล่อเลี้ยงและโอบรับด้วยความยินดี การหล่อเลี้ยงนี้มหัศจรรย์เช่นกัน ลูกให้อะไรแก่กันและกันในทุกขณะ? การแสดงความยินดี และนี่คือวิธีการหล่อเลี้ยง ไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไร บัพพาดารู และลูกก็รู้ด้วยว่าทุกสิ่งตามลำดับกันไป ถ้าไม่ตามลำดับกันไปแล้วในยุคทองลูกจะต้องสร้างบัลลังก์อย่างน้อย 150,000 บัลลังก์ นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงต้องตามลำดับกันไป มันต้องตามลำดับกันไป แต่ถ้าบางครั้งลูกคิดว่าบางคนผิด ที่เขาไม่ได้ทำสิ่งที่ดี วิธีที่จะทำให้สิ่งที่ผิดนั้นถูกต้อง วิธีที่จะสอนวิธีการที่ถูกต้องแก่ผู้อื่นที่กำลังทำบางสิ่งที่ไม่ถูกต้อง คือการไม่บอกเขาตรงๆว่าเขาผิด ถ้าพูดเช่นนั้น คนนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะดับไฟ ลูกต้องไม่จุดไฟอีก ลูกเทน้ำเย็นลงบนไฟนั้น ดังนั้นถ้าลูกเริ่มบอกใครบางคนว่าเขาผิด บุคคลนั้นจะยิ่งท้อแท้ใจมากขึ้น ก่อนอื่นให้ความมั่นใจกับบุคคลนั้นด้วยการพูดว่าเขาดี ที่ทุกสิ่งดี อย่างน้อยให้พรมน้ำก่อนแล้วค่อยอธิบายให้เขาฟังว่าทำไมไฟจึงเริ่มขึ้น อย่าได้บอกเขาตรงๆทันทีว่าเขาเป็นเช่นนั้น เธอทำสิ่งนี้ เธอทำสิ่งนั้น ก่อนอื่นให้พรมน้ำเย็นก่อน จากนั้นเขาจะตระหนักถึงเหตุผลที่ว่าทำไมไฟจึงเริ่มขึ้น และวิธีอะไรที่จะดับไฟนั้น ถ้าใครบางคนไม่ดี และลูกบอกเขาว่าเขาไม่ดี นั่นก็เหมือนกับ การเทน้ำมันลงบนกองไฟ ดังนั้นก่อนอื่นต้องพูดว่า “มันดีมาก มันดีมาก” แล้วค่อยบอกเขาอะไรก็ตามที่ลูกจะต้องบอก แล้วเขาจะมีความกล้าหาญที่จะฟังและซึมซับสิ่งนั้น ด้วยเหตุนี้เอง บาบากำลังบอกลูกว่า การพูดว่า “ดีมาก ดีมาก” คือการแสดงความยินดี ตัวอย่างเช่น บัพพาดาไม่เคยพูดกับใครตรงๆ ว่า เขานั้นผิด ท่านจะพูดในเมอร์ลิวา อะไรถูก อะไรผิดอย่างไรก็ตาม ถ้าใครมาและถามบาบาตรงๆ ถ้าเขาผิด บาบาก็จะบอกว่า “ไม่ ลูกถูกต้องอย่างแน่นอน” เพราะบุคคลนั้นไม่มีความกล้าหาญในเวลานั้น เหมือนกับที่ผู้ป่วยกำลังจะไปและในลมหายใจสุดท้ายของเขา ถ้าเขาถามหมอว่า ขณะนี้เขาใกล้จะไปแล้วยัง หมอจะไม่พูดว่า”ใช่ คุณกำลังจะไปแล้ว”เพราะผู้ป่วยไม่มีความกล้าหาญในเวลานั้น ถ้าใครมีหัวใจที่อ่อนแอ และลูกบอกสิ่งเหล่านี้แก่เขา เขาจะมีภาวะหัวใจวายอย่างแน่นอน นั่นคือเขาจะไม่มีความกล้าที่จะเพียรพยายามนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ยุคบรรจบพบกันคือการนำมาซึ่งการเติบโตผ่านการแสดงความยินดี การแสดงความยินดีเหล่านี้เป็นการหล่อเลี้ยงที่สูงส่ง เหตุนี้เองเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของการหล่อเลี้ยงของการแสดงความยินดี ในวันของเทพใดก็ตาม พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าวันที่ยิ่งใหญ่ เมื่อใดก็ตามที่เป็นดีปมาลาหรือชิพราตรี พวกเขาเรียกมันว่า เป็นวันที่ยิ่งใหญ่ พวกเขามีเทศกาลใด พวกเขาจะเรียกมันว่าวันที่ยิ่งใหญ่ เพราะลูกมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาจึงเรียกวันนั้นว่าวันที่ยิ่งใหญ่ การแสดงความยินดีต่อกันและกันคือการมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ ลูกเข้าใจไหม? ไม่ใช่ว่าลูกจะไม่บอกใครบางคนที่เขาผิด แต่ลูกต้องมีความอดกลั้นเล็กน้อย ลูกจะต้องให้สัญญาณ แต่อย่างน้อยที่สุดเลือกเวลาที่ลูกต้อง บุคคลนั้นกำลังจะตาย แล้วลูกบอกเขาว่า: ตาย ตาย! ดังนั้น ให้พิจารณาเวลา พิจารณาความกล้าหาญของเขา ด้วยการพูดว่า “ดีมาก ดีมาก” บุคคลนั้นได้รับความกล้าหาญ อย่างไรก็ตามจงพูดจากหัวใจของลูก อย่าเพียงแค่พูดอย่างผิวเผิน ให้คนอื่นๆนั้นรู้สึกได้ว่า ลูกเพียงแต่พูดเพราะเห็นแก่เขา นี่เป็นเรื่องของความรู้สึก ขอให้ความรู้สึกในหัวใจของลูกมีความเมตตา และหัวใจของเขาก็จะรู้สึกถึงความเมตตานั่นเช่นกัน ดังนั้นจงเฝ้าแต่ให้การแสดงความยินดีและเฝ้าแต่รับการแสดงความยินดี การแสดงความยินดีเหล่านี้เป็นพรด้วยเช่นกัน ความทรงจำในวันนี้คือ: บันดารา (คลังสมบัติ) ของชีวานั้นเปี่ยมล้น ดังนั้นนี่คือการสรรเสริญของลูกเช่นกันไม่ใช่เพียงแค่ของพ่อชื่อว่า ให้บันดาราเปี่ยมล้นอยู่เสมอ ลูก ๆ ของผู้ประทานกลายเป็นผู้ประทาน! ลูกได้รับการบอกว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาคือผู้ที่รับ (levta) ในขณะที่ลูกเป็นผู้ประทาน (devta) ดังนั้นผู้ประทานจึงหมายถึงผู้ที่ให้ เมื่อลูกให้บางสิ่งบางอย่างกับใครบางคนแล้วรับบางสิ่งจากเขา เขาจะไม่รู้สึก ลูกสามารถทำให้เขายอมรับอะไรก็ได้ แต่ก่อนอื่นลูกต้องให้บางสิ่งกับเขาก่อน ให้ความกล้าหาญ ให้ความหวัง ให้ความสุข แล้วถ้าลูกต้องการให้เขายอมรับสิ่งใด เขาจะทำอย่างนั้น ดังนั้นจงเฉลิมฉลองเทศกาลต่อไปทุกวัน การเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อทุกวันคือการเฉลิมฉลองเทศกาล ดังนั้นทุกวันจึงเป็นเทศกาล

ถึงลูกๆทั้งหมดในทุกหนแห่ง ขอแสดงความยินดีที่ไม่สูญสลายสำหรับวันแห่งการจุติลงมา สำหรับทุกวันในยุคบรรจบพบกัน ถึงผู้ที่เป็นผู้ประทานอยู่เสมอ ผู้ประทานพร เช่นเดียวกับพ่อ และผู้ที่ทำให้ทุกดวงวิญญาณเต็มเปี่ยม ถึงลูกที่เป็นนายที่ไร้เดียงสา ถึงผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำให้ทุกการกระทำของพวกเขาเป็นอนุสรณ์ ถึงลูกที่สูงส่งที่เฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าในงานรับใช้และในความก้าวหน้าของตนเองด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นในวันพิเศษนี้ซึ่งเป็นอนุสรณ์ของชิพแจนตีและบราห์มินแจนตี แจนตีมีค่าเท่ากับเพชร ขอแสดงความยินดีสำหรับแจนตีของการทำให้ทุกคนมีความสุขอย่างเต็มเปี่ยม ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต

พร: : ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างและใช้พลังแต่ละพลังตามคำสั่งของลูก
ก่อนที่จะกระทำการสิ่งใด ให้เรียกใช้พลังตามการกระทำ สิ่งพลังอย่างเป็นนาย เพราะพลังทั้งหมดนี้เป็นเหมือน

แขนของคุณ แขนของคุณไม่สามารถทำอะไรได้โดยไม่ได้รับคำสั่งของคุณ สิ่งพลังของความอดทนในการทำงานให้สำเร็จ และดูว่าความสำเร็จได้รับประกันไว้แล้วอย่างไร อย่างไรก็ตามแทนที่จะออกคำสั่งลูกกลับมาหาตัวแล้วและคิดว่าลูกจะทำบางสิ่งได้หรือไม่ ถ้าลูกมีความกลัวประเภทนี้ คำสั่งจะไม่ได้ผล ดังนั้นจึงเป็นนายผู้สร้างที่ปราศจากความกลัว และใช้ทุกพลังตามคำสั่งของคุณ

คติพจน์: พาทุกคนไปที่ชายฝั่งด้วยการเปิดเผยพ่อ ผู้ประทานการคำจุน

*** โอม ชานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือนที่พี่น้องหญิงชายตาปาสวี ราชโยคี ทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนั่งฝึกสมาธิ ตั้งแต่เวลา 18.30 น. - 19.30 น. จงอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองของการเป็นบรรพบุรุษ นั่งที่รากของต้นกล้วย และให้ทานของโยคะที่ทรงพลังแก่ต้นไม้ทั้งต้น ให้การหล่อเลี้ยงที่สูงส่งแก่ราชวงศ์ของคุณ